

begravningstal.se

Kära familj, kära vänner, kära Helena och Alva,
tack för att ni är här idag när vi tar farväl av Mats Erik Sjögren – vår Mackan, min Pappa.

Vi står vid graven, enkelt och rakt,
precis så som han själv gillade saker:
utan krusiduller, men med hjärta.

Vi samlas här nu,
och vi ses i parken sen,
för att minnas vidare tillsammans.

Pappa föddes den 28 november 1964 och blev 61 år.
Han växte upp i Söderort i Stockholm,
och han bar Söderort med sig – i rösten, i humorn,
i sättet att alltid hälsa först.

I mer än tre decennier körde han buss inom SL.
Leendet bakom ratten var hans uniform,
och de där små handlyften till återkommande resenärer
var lika självklara som att stanna vid hållplatsen.
Han kunde vägen med ögonen stängda,
men han höll dem öppna för människor.

Hemma var han sambo med Helena i 18 år,
pappa till mig, Felix, och min lillasyster Alva.
Han var min kompis på läktaren,
och min bästa hejarklack i livet.
AIK i hjärtat, halsduken knuten, rösten hes,
handen på min axel när det blev straff.
Han var högljudd på rätt sätt –

glädjen tog alltid mer plats än ilskan
Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

Han var ungdomstränare i fotboll i föreningen hemma.
Inte för att göra stjärnor,
utan för att göra lagkamrater.
Han tyckte gemenskap är ett verb,
något man gör, varje träning, varje match.

På gården var han grillmästare.
Doften av kol, ett moln av skratt,
och någon gammal rockklassiker i bakgrunden.
I köket stod schackbrädet ofta framme,
inte för tävlingens skull, utan för sällskapet.
Han flyttade pjäser och berättade ordvitsar
som var så dåliga att de blev våra favoriter.
I sms:en kom de i klungor.
Vi kommer sakna det.
Och hans björnkramar,
de där som satte om hjärtat när dagen gått snett.

Mitt finaste minne är vår roadtrip längs E4:an.
Vi sjöng Taube-låtar så fönstren vibrerade.
Pappa tog pauser bara för att köpa kanelbullar,
"bränsle för rösten", sa han,
och så sjöng vi en vers till.
Det var enkelt.
Det var allt.

Han trodde på tre saker som bar långt:
gemenskap, humor och lojalitet.
Och att alltid hälsa på dem man möter.
Det låter litet,
men är egentligen en hel livshållning.
Man ser människor. Man stannar. Man svarar.

Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

Idag lägger vi ner Mackan i jorden med kärlek.

Sorgen är här,

men han lärde oss att fira också:

att låta musiken vara på, grillen tänd,

och platsen runt bordet räcka till en till.

Så vi bär vidare det som var hans:

att dyka upp när någon ropar,

att ge kramar som håller,

att skicka ett kass ordskämt när tystnaden blir tung.

Pappa,

tack för varje hållplats och varje hemkomst.

Tack för läktarvännerna, för schackkvällarna,

för kanelbullarna och för modet att sjunga högt.

Vi lovar att hälsa först.

Vi lovar att hålla ihop.

Vila tryggt, Mackan.

Vi tar bollen vidare.

Och vi ses i parken om en stund.

Detta tal skapades med begravningstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på begravningstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på [begravningstal.se](https://www.begravningstal.se)